

שכן הוא דחה את הצעתם לקבל ציור ב־ מתנה. ויינגרטן ניסה להסביר לבני הווג המשתאים איזו הנאה תיגרם לו אם יצליח לעצור להם לשפר את מצבם הכלכלי הר גרוע.

אחת בוכה, שניה צוחקת

ה מהגרים התמימים בטחו בווינגר־ טן. אנדריי נפגש עם ראש ליסכתו של ראש הממשלה, יחיאל קדישאי, ממנו לקח שיבעה צילומים של בנין. בתום שלושה חודשי עבודה מפרטים, בתנאים לא־תנאים, השלים הצייר המזוקן את ה־ דיוקן.

הציור נלקח ללשכת ראש־הממשלה, שם נאמר לבני־הווג כי בנין ראה כבר 20 דיוקנים, אולם אף לא אחד מהם מצא חן בעיניו. לדברי בני־הווג אמר או קדי־ שאי, כי זהו דיוקן טוב, המראה את בנין כפי שהוא באמת. עינו הימנית בוכה ועינו השמאלית צוחקת.

בנין נהנה מהציור ותשובתו החיובית נתקבלה כעבור דקות ספורות. ויינגרטן טען, אימנם, שיש לשנות פרטים מסויי־ מים בציור, אולם אנדריי התעקש להשאיר רם כפי שהם. הפורטרט נלקח על־ידי ויינ־ גרטן לבית־דפוס, שיצוק מתבניתו את ה־ פוסטרים שיעדו למכירה, ואשר הרווחים ממכירתם יועדו לכיסוי הוצאותיו של אנ־ דרי ולכלכלת בני־מישפחתו.

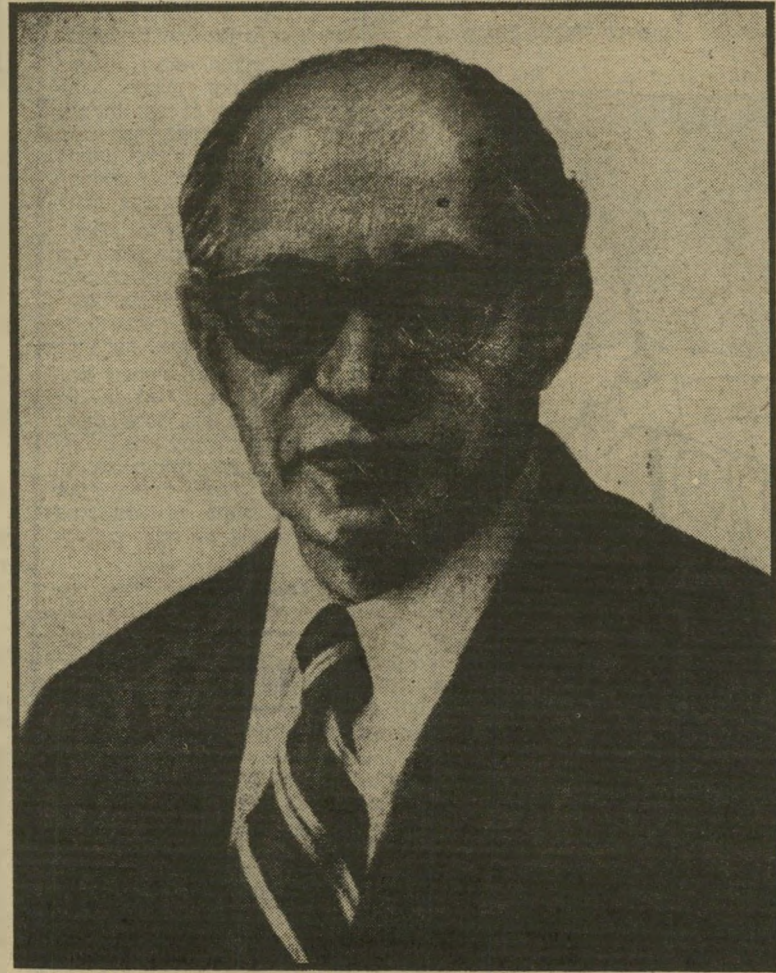
באמצע אפריל הוזמן אנדריי לביתו של הייד ויינגרטן, שם ראה את הצילום ש־ נעשה מהתמונה. לטעמו של אנדריי היה הצילום כהה מדי, אולם ויינגרטן סירב להתיר לו לבגש לבית־הדפוס ולהורות על השינויים, בטענה שהוא ידאג לכך ב־ עצמו. הוא אף לא היה מוכן למסור ל־ אנדריי את שם בית־הדפוס. באותה פגישה סיפר ויינגרטן לאנדריי, כי הוא מתכוון להכין אלף פוסטרים המליץ לאנדריי ל־ החתים את ראש הממשלה על מאה מביני־ הם, ולתרום אותם לאגודה למילחמה ב־ סרטן.

ויינגרטן דחה את מועד הענקת הציור בטענה שהוא מחכה שאשתו, שושנה, תח־ זור מחו"ל, משום שאין לה עדיין אף תצלום משותף עם ראש הממשלה.

הנשיקה הרטובה

ב־ נש באפריק הגיע הרגע המיוחל. בני־הווג רזניצקי הוזמנו להגיש את מתנתם, הם פנו לבית מיספחת ויינגרטן

ב־5 \$

מ אבק ארוך עם שלטונת ברית המועצות קדם להגירתם של אנדריי ונדיה רזניצקי לארץ. המאבק נמשך יותר משנה, ובמהלכו ערכה נדיה שבית־רעב, שגרמה לסיבוך בהריגה. בנם, פיליפ, נולד בשל כך בלידה מוקדמת. לאחר שנים רבות של מאבקים בלתי פוסקים, בהן הדבר היחידי שהחזיק אותם בחיים היה יצר־הקיום, חשבו בני הווג רזניצקי שהאל שלח להם את מלאכו הטוב בדמותו של דוד ויינגרטן. שמו של איש־העסקים ויינגרטן היה ב־ כותרות בתקופה האחרונה, בשל היותו חבר בוועדה שבדקה את עניני טיסות אל על בשבת. שמו הוזכר, ולא לחיוב, ב־ מאמרים הרבים שנכתבו על כך. אולם ויינגרטן, כנראה, לא תיאר לעצמו ששמו יתנוסס באותיות קידוש־לבנה גם בכותרות כתב־תביעה.

פורטרט של האם

ה מהגרים החדשים שוכנו עליידי משרד הקליטה בדירה רעועה. בנם התינוק חלה בשל העובש שכיסה את קירות ביתם, והשניים היו סרודים ברי צות בין בתי־החולים השונים.

אנדריי הוא צייר, אולם עיסוקו נקטע בשל הטיפול המתמיד בפיליפ, ואילו נדיה לא עזבה את מיטת הפעוט לרגע. אחרי מאבקים ממושכים הצליחו בני־הווג רזניצקי לשכור דירה בארמון־הציב בירושלים, ונראה היה שהחיים מתחילים להתנהל בצורה רגועה יותר. נדיה תכננה להת־ חיל לעבוד כעוזרת־בית, ואנדריי החליט לשמש צבעי לעת מצוא.

בשל המחסור המתמיד בכסף, לא הצליח אנדריי לארגן לעצמו סטודיו שבו יוכל לצייר ללא הפרעה. אולם הוא לא התייאש, ואף אגר די ציורים כדי לבגש לגלריה ספראי בירושלים ולבדוק אפשרות של תערוכה במקום.

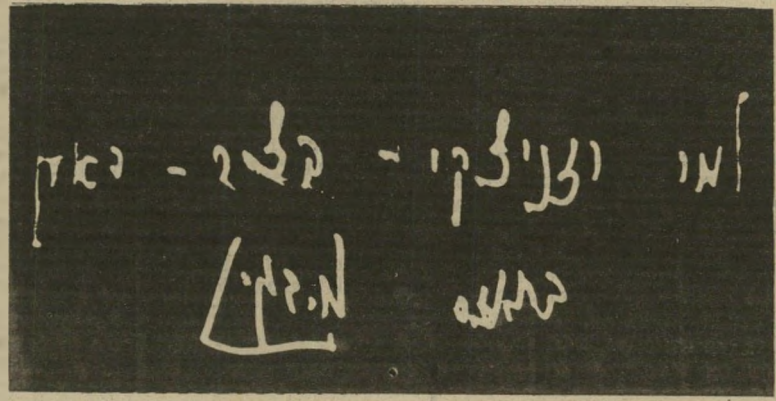
בעל הגלריה, דב ספראי, ידע כאיש עסקים ממולח. הגלריה היא מסחרית ויש לה סניפים בתל־אביב ובבוסטון. ספראי התלהב מהציורים, ובו ברגע קבע ל־ רזניצקי תאריך לתערוכה.

נוסף לכך הציע ספראי את עזרתו בדרך שונה. בעל הגלריה סיפר לצייר המופתע על חבר המעוניין בציור פורטרט של אמו המנוחה. אותו חבר היה דוד ויינגרטן או "המלאך הטוב" כפי שמכנים אותו בלשון סניינהור בני הווג. ויינגרטן שילם 200 דולר דמי־קדימה עבור הפורטרט ו־ סיכם עם הצייר, הדובר רוסי בלבד, כי ישלם לו עוד 800 דולר, "המלאך הטוב

צייר רוסי הכין דיוקן של ראש־המשלה - ואיש־עסקים פרטי החליט להפיץ אותו ככרזה מבלי לשתף את הצייר ברווחים

האשה נדיה, הדוברת אנגלית רווטה, משמשת פה ל־ בעלה, כי הוא אינו דובר אנגלית או עברית.

חתימה אישית של ראש־הממשלה, מנחם בגין, על־גבי הפוסטר ש־ הודפס מדיוקנו. 3 פוסטרים חתומים על־ידי בנין הוענקו לצייר ולאשתו, אולם אחד מביניהם נלקח מהם על־ידי שושנה ויינגרטן.

הפירסום יגרום לדחישה רצינית בקאריירה שלו. ויינגרטן המשיך לפתח את רעיונו ואמר שיש אפשרות להדפיס פוסטרים מן ה־ פורטרט, ואלה יימכרו היטב בשל הסופר־ לאריות של ראש־הממשלה בקרב עמו. נדיה רזניצקי, שניהלה את השיחה עבור בעלה, תמזה מדוע רוצה ויינגרטן לעשות עבורם כל־כך הרבה, וללא כל תמורה.

ידע שאנדריי מתכוון לתערוכה, סיפרה בלהט נדיה הדוברת אנגלית רהוטה. "הוא התעניין בנו והתנהג כמי שדאג לגורלנו." תוך כדי שיחה עלה במוחו של ויינגרטן רעיון, בשל הקשרים בינו ובין ראש ה־ ממשלה, מנחם בגין, ידע דויד כי לראש־ הממשלה אין דיוקן מצוייר, למרות שהיה רוצה באחד כזה. ציור כזה, טען או ויינ־ גרטן, יעשה לאנדריי היסטיצבור עצומים

הצייר אנדריי רזניצקי עסק עד כה בציור בלבד. תעתה הוא נא־ לץ לעבוד כצבע וטייד בעבודות מזדמנות.